EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2014 10 28
COM(2014) 667 final

2014/0309 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (kodifikuota redakcija)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. Žmonių Europos kontekste Komisija didelį dėmesį skiria tam, kad Sąjungos teisė būtų paprastesnė ir aiškesnė siekiant, kad ji taptų suprantamesnė ir prieinamesnė piliečiams, kurie įgytų naujų galimybių ir galėtų pasinaudoti konkrečiomis jiems suteiktomis teisėmis.

   Šis tikslas nebus pasiektas, jei daug nuostatų, kurios buvo iš dalies ir dažnai iš esmės keičiamos keletą kartų, liktų išsibarsčiusios įvairiuose aktuose, ir todėl dalies jų reikėtų ieškoti pradiniame akte, o kitų – vėlesniuose keičiančiuose aktuose. Todėl siekiant surasti konkrečiu momentu galiojančias taisykles reikia atlikti tiriamąjį darbą lyginant įvairius teisės aktus.

   Dėl šios priežasties siekiant, kad teisė būtų aiški ir skaidri, svarbu kodifikuoti taisykles, kurios buvo dažnai keičiamos.

2. 1987 m. balandžio 1 d. Komisija nusprendė[1], kad visi aktai, kurie buvo iš dalies pakeisti ne daugiau nei dešimt kartų, turėtų būti kodifikuojami ir pabrėžė, kad šis reikalavimas yra minimalus bei kad Komisijos padaliniai turėtų stengtis parengti kodifikuotas tekstų, už kuriuos jie yra atsakingi, redakcijas per trumpesnį laikotarpį siekdami užtikrinti, jog jų nuostatos būtų aiškios ir lengvai suprantamos.

3. Tai buvo patvirtinta 1992 m. gruodžio mėn. Edinburgo Europos vadovų taryboje pirmininkavusios valstybės išvadose[2], pabrėžiančiose kodifikavimo, kuris konkrečiu momentu tam tikroje srityje taikomai teisei suteikia apibrėžtumo, svarbą.

   Kodifikavimas turi būti vykdomas laikantis įprastos Sąjungos aktų priėmimo tvarkos.

   1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija, atsižvelgdami į tai, kad kodifikuojamuose teisės aktuose negali būti daromi esminiai pakeitimai, sudarė tarpinstitucinį susitarimą, kuriuo nusprendė kodifikuojamiems teisės aktams taikyti pagreitinto priėmimo tvarką.

4. Šiuo pasiūlymu siekiama kodifikuoti 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių[3]. Naujas reglamentas pakeis įvairius aktus, kurių nuostatos buvo į jį įtrauktos[4]; šis pasiūlymas nekeičia kodifikuojamų teisės aktų turinio, nes jame tik sujungiami šie aktai, atliekant kodifikavimui būtinus formos pakeitimus.

5. Pasiūlymas dėl kodifikuoto teisės akto buvo parengtas remiantis preliminariu Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 ir jį iš dalies keičiančių teisės aktų konsoliduotu tekstu, kurį 22 oficialiomis kalbomis parengė Europos Sąjungos leidinių biuras naudodamas duomenų apdorojimo sistemą. Kadangi straipsniams suteikiami nauji numeriai, kodifikuoto reglamento II priede nurodomas buvusių ir naujų straipsnių numerių atitikimas.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Žr. Išvadų 3 priedo A dalį.
3 Įtrauktas į 2014 m. teisės aktų leidybos programą.
4 Žr. šio pasiūlymo I priedą.

↓ 1225/2009 (pritaikytas)

2014/0309 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos ⌦ Sąjungos ⌫ narėmis nesančių valstybių (kodifikuota redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į ⌦ Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo ⌫, ypač į jos ⌦ 207 straipsnio 2 dalį ⌫,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[5],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

↓ 1225/2009 1 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. ⌦ 1225/2009[6] ⌫ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas[7]. Siekiant aiškumo ir racionalumo ⌦ tas ⌫ reglamentas turėtų būti kodifikuotas;

↓ 1225/2009 3 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(2) Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (2) 1994 m. Susitarime dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo (1994 m. Susitarimas dėl antidempingo) pateikiamos išsamios taisyklės, ypač kaip nustatyti dempingą, kokia tvarka pradėti ir atlikti tyrimą, taip pat kaip nustatyti ir traktuoti faktus, kaip taikyti laikinąsias priemones, kaip nustatyti ir rinkti antidempingo muitus, kokia turi būti antidempingo priemonių trukmė ir peržiūrų tvarka, kaip viešai paskelbti informaciją apie atliekamus antidempingo tyrimus;

(3) Siekiant užtikrinti, kad tos taisyklės būtų taikomos tinkamai ir skaidriai, susitarimo nuostatos, kiek tai yra įmanoma, turi būti įtrauktos į ⌦ Sąjungos ⌫ teisės aktus;

[5] OL C [...], [...], p. [...].

[6] 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

[7] Žr. I priedą.

↓ 1225/2009 4 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)
→1 Klaidų ištaisymas, OL L 7, 2010 1 12, p. 22

(4) Siekiant išlaikyti →1 Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos ← (GATT) nustatytų teisių ir įsipareigojimų pusiausvyrą, ⌦ Sąjunga ⌫ , taikydama ⌦ 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo ⌫ taisykles, turi atsižvelgti į tai, kaip ⌦ tas taisykles ⌫ aiškina pagrindiniai ⌦ Sąjungos ⌫ prekybos partneriai;

↓ 1225/2009 5 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(5) ⌦ Pageidautina ⌫ nustatyti aiškias ir išsamias taisykles, kaip apskaičiuoti normaliąją vertę. Visais atvejais tokia vertė turi būti nustatoma remiantis tipiškais pardavimo rodikliais įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje. Tikslinga nustatyti, kada šalys gali būti laikomos susijusiomis dempingo nustatymo tikslais. Tikslinga apibrėžti tas aplinkybes, kurioms esant vidaus pardavimai gali būti laikomi nuostolingais ir dėl to neįtraukiami į skaičiavimus, taip pat aplinkybes, kurioms esant galima naudoti likusių pardavimų rodiklius ar apskaičiuotąją normaliąją vertę, ar pardavimus trečiosioms valstybėms. Taip pat reikėtų nustatyti tinkamo išlaidų paskirstymo sistemą, netgi pradedant veiklą, ir apibrėžti veiklos pradžios momentą bei išlaidų paskirstymo mastą ir būdą. Taip pat, apskaičiuojant normaliąją vertę, būtina nurodyti metodus, taikytinus nustatant pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pelno normą;

↓ 1225/2009 6 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(6) Nustatant normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos valstybėse, reikėtų nustatyti taisykles, kaip šiam tikslui parinkti tinkamą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, o jeigu neįmanoma rasti tinkamos trečiosios valstybės, numatyti, kad normalioji vertė gali būti nustatoma kitu tinkamu būdu;

↓ 1225/2009 7 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(7) Tikslinga apibrėžti eksporto kainą ir išvardyti koregavimo būdus, kurie atliekami tais atvejais, kuomet būtina perskaičiuoti ⌦ tą ⌫ kainą pagal pirmąją atviros rinkos kainą;

↓ 1225/2009 8 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(8) Siekiant užtikrinti, kad eksporto kaina ir normalioji vertė būtų lyginamos teisingai, reikėtų išvardyti tuos veiksnius, kurie gali turėti įtakos kainoms ir kainų palyginimui, taip pat nustatyti atitinkamas taisykles, kaip ir kada reiktų jas koreguoti, bei numatyti, kad turėtų būti vengiama dvigubo koregavimo. Taip pat reikėtų numatyti, kad palyginimui naudojamos vidutinės kainos, nors individualios eksporto kainos taip pat

gali būti lyginamos su vidutine normaliąja verte, jeigu jos skiriasi priklausomai nuo pirkėjo, regiono ar laikotarpio;

↓ 1225/2009 9 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(9) ⌦ Pageidautina ⌫ nustatyti aiškius ir išsamius kriterijus, kuriais remiantis atitinkami veiksniai gali būti laikomi svarbiais nustatant, ar importas dempingo kaina padarė arba gali padaryti materialinę žalą. Įrodinėjant, kad nagrinėjamojo importo apimtys ir kainų dydis padarė žalą Bendrijos ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei, turėtų būti atsižvelgiama į kitų veiksnių poveikį ir ypač į ⌦ Sąjungoje ⌫ vyraujančias rinkos sąlygas;

↓ 1225/2009 10 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(10) ⌦ Patartina ⌫ apibrėžti sąvoką „⌦ Sąjungos ⌫ pramonė“ ir numatyti, kad su eksportuotojais susijusios šalys gali būti neįtraukiamos į tokią pramonę, taip pat apibrėžti sąvoką „susijusios“. Be to, būtina numatyti, kurių antidempingo veiksmų bus imtasi atitinkamo ⌦ Sąjungos ⌫ regiono gamintojų vardu, ir išdėstyti gaires tokiam regionui apibrėžti;

↓ 1225/2009 11 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(11) Būtina ⌦ nurodyti ⌫ , kas gali pateikti skundą dėl dempingo, taip pat numatyti, kokiu mastu skundą turi palaikyti ⌦ Sąjungos ⌫ pramonė, ir kokia informacija apie dempingą, žalą ir priežastinį ryšį turi būti nurodyta tokiame skunde. Taip pat tikslinga nurodyti, kokia tvarka atmetami skundai arba pradedamas tyrimas;

↓ 1225/2009 12 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(12) Būtina ⌦ nurodyti ⌫ , kokia tvarka suinteresuotoms šalims turėtų būti pranešama apie valdžios institucijų reikalaujamą informaciją. ⌦ Suinteresuotoms šalims turėtų būti ⌫ sudaromos tinkamos sąlygos pateikti visus svarbius įrodymus bei apginti savo interesus. Taip pat aiškiai išdėstyti taisykles ir tvarką, kurių turi būti laikomasi atliekant tyrimą, o ypač tas taisykles, pagal kurias suinteresuotos šalys turi per nustatytą laiką pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti reikiamą informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta. Taip pat pageidautina nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuota šalis gali gauti kitų suinteresuotų šalių pateiktą informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos. Be to, valstybės narės ir Komisija turi bendradarbiauti renkant informaciją;

↓ 1225/2009 13 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(13) Būtina išdėstyti aplinkybes, kada gali būti nustatyti laikinieji muitai, nurodant sąlygą, kad ⌦ laikinuosius muitus ⌫ galima nustatyti ne anksčiau kaip po 60 dienų, bet ne vėliau kaip po devynių mėnesių nuo tyrimo pradžios. Dėl administracinių priežasčių taip pat būtina numatyti, kad bet kuriuo atveju Komisija gali nustatyti tokius muitus

arba iš karto devyniems mėnesiams, arba dviem – šešių ir trijų mėnesių – laikotarpiams;

↓ 1225/2009 14 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(14) Būtina nurodyti, kokia tvarka priimami įsipareigojimai dėl kainų, kurie pašalina dempingą ir žalą, kad nereikėtų nustatyti laikinųjų ar galutinių muitų. Taip pat būtina nustatyti, kokios yra įsipareigojimų pažeidimo ar jų atšaukimo pasekmės, ir nurodyti, kad laikinieji muitai gali būti nustatyti tais atvejais, kai įtariamas pažeidimas arba kai tolesnis tyrimas yra būtinas papildyti išvadoms. Priimant įsipareigojimus, būtina užtikrinti, kad šie įsipareigojimai ir jų įgyvendinimas nesąlygotų antikonkurencinių veiksmų;

↓ 1225/2009 15 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(15) Būtina numatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar priimtos galutinės priemonės, tyrimas paprastai turi būti pabaigtas per 12 mėnesių, ir ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo tyrimo pradžios;

(16) Tyrimus ar procedūras reiktų nutraukti, jeigu dempingas yra *de minimis* arba žala nereikšminga, o taip pat reikia apibrėžti ⌦ tas situacijas ⌫. Jeigu turi būti nustatomos atitinkamos priemonės, tyrimas yra nutraukiamas ir užtikrinama, kad tokios priemonės bus mažesnės nei dempingo skirtumas, jei jos bus pakankamos pašalinti atsiradusią žalą, o taip pat būtina nustatyti, kuriuo būdu skaičiuojamas priemonių mastas atrankos atveju;

↓ 1225/2009 16 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(17) Būtina numatyti, kad laikinuosius muitus, jei būtina, galima rinkti už praėjusį laikotarpį ir apibrėžti, kokiomis aplinkybėmis gali prireikti muitus taikyti praėjusiam laikotarpiui, kad nebūtų pakenkta taikytinų galutinių muitų poveikiui. Taip pat būtina numatyti, kad muitai gali būti taikomi praėjusiam laikotarpiui tais atvejais, kai pažeidžiami ar atšaukiami įsipareigojimai dėl kainų;

↓ 1225/2009 17 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(18) Būtina numatyti, kad šios priemonės nustoja galioti po penkerių metų, nebent peržiūros metu būtų išsiaiškinta, kad jas reikia tęsti. Taip pat būtina numatyti, kad tais atvejais, kai apie pakitusias aplinkybes pateikiama pakankamai įrodymų, reikia atlikti tarpines peržiūras arba tyrimus, siekiant išsiaiškinti, ar pateisinamas antidempingo muitų sugrąžinimas. Taip pat reikia nustatyti, kad perskaičiuojant dempingą, dėl ko tenka pakartotinai apskaičiuoti eksporto kainas, muitai neturi būti laikomi išlaidomis, patirtomis nuo importo iki perpardavimo, jei ⌦ tie muitai ⌫ atsispindi produktų, kuriems ⌦ Sąjungoje ⌫ taikomos priemonės, kainose;

↓ 1225/2009 18 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(19) Būtina specialiai numatyti, kad eksporto kainos ir dempingo skirtumai turi būti nustatomi pakartotinai, jeigu muitas yra absorbuojamas eksportuotojo kompensacinio susitarimo formos pagrindu, o priemonės neatsispindi produktų, kuriems ⌦ Sąjungoje ⌫ taikomos priemonės, kainose;

↓ 1225/2009 19 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)
→1 Klaidų ištaisymas, OL L 7, 2010 1 12, p. 22

(20) 1994 m. Susitarime dėl antidempingo nėra nuostatų dėl antidempingo priemonių vengimo, nors atskirame GATT Ministrų sprendime tai ⌦ buvo įvardyta ⌫ kaip problema, kurios sprendimas pavestas GATT Antidempingo komitetui. Ši problema nebuvo išspręsta daugiašalėse derybose, →1 ir laukiant Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) Antidempingo komiteto sprendimo, ← ⌦ Sąjungos ⌫ teisės aktuose ⌦ turėtų būti ⌫ nuostatų, reglamentuojančių tokią veiklą, net jei tai tebūtų produktų surinkimas ⌦ Sąjungoje ⌫ ar trečiojoje valstybėje, kai tokios veiklos pagrindinis tikslas – vengti antidempingo priemonių;

↓ 1225/2009 20 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)
→1 Klaidų ištaisymas, OL L 7, 2010 1 12, p. 22

(21) Taip pat pageidautina išaiškinti, kokia veikla sudaro priemonių vengimą. Priemonių gali būti vengiama ir ⌦ Sąjungoje ⌫, ir už jos ribų. Todėl būtina numatyti, kad atleidimai nuo išplėstų muitų, →1 kurie galėjo būti suteikti importuotojams, taip pat gali būti suteikiami ← eksportuotojams, kai muitai ⌦ taikomi ⌫ dėl vengimo už ⌦ Sąjungos ⌫ ribų;

↓ 1225/2009 21 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(22) Tikslinga leisti sustabdyti antidempingo priemonių taikymą, jeigu rinkos sąlygos laikinai pakito ir dėl to toliau šias priemones taikyti laikinai netinka;

↓ 1225/2009 22 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(23) Būtina nustatyti tiriamojo importo registravimą įvežimo metu, kad vėliau tokių produktų importui būtų galima pritaikyti priemones;

↓ 1225/2009 23 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(24) Užtikrinant tinkamą priemonių įgyvendinimą, būtina, kad valstybės narės stebėtų ir praneštų Komisijai apie tiriamųjų produktų arba produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, o taip pat apie muitų, renkamų šio reglamento pagrindu, sumas;

↓ 1225/2009 26 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(25) Tikslinga numatyti, kad apie dempingą ir žalą pateikta informacija tikrinama patikrinimo metu, tačiau tokiam lankymuisi būtina sąlyga – tinkamų atsakymų į pateiktą klausimyną pateikimas;

↓ 1225/2009 27 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(26) Svarbu numatyti, kad kai šalių ar sandorių yra daug, reikia pritaikyti atrankos metodą, siekiant užbaigti tyrimus per nustatytą laikotarpį;

↓ 1225/2009 28 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(27) Reikia numatyti, kad jei šalys vengia bendradarbiauti, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims, kaip tuo atveju, jei jos būtų tinkamai bendradarbiavusios;

↓ 1225/2009 29 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(28) Reikėtų numatyti, kad konfidenciali informacija būtų naudojama neatskleidžiant komercinių paslapčių;

↓ 1225/2009 30 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(29) Būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai būtų tinkamai atskleisti šalims, turinčioms teisę susipažinti su tokia informacija, ir nustatomas toks terminas nuo informacijos atskleidimo iki sprendimų priėmimo ⌦ Sąjungoje ⌫ momento, kad šalys galėtų tinkamai apginti savo interesus;

↓ 1225/2009 31 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(30) Tikslinga numatyti tokią administracinę sistemą, kur būtų pateikiami duomenys apie priemonių atitikimą ⌦ Sąjungos ⌫ interesams, įskaitant vartotojų interesus, ir nustatyti terminus per kuriuos ši informacija turi būti pateikiama, taip pat apibrėžti suinteresuotų šalių teisę susipažinti su tokio pobūdžio informacija;

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. (pritaikytas)

(31) ⌦ Šiam reglamentui ⌫ įgyvendinti reikalingos vienodos laikinųjų ir galutinių muitų patvirtinimo ir tyrimo nenustatant priemonių baigimo sąlygos. Tas priemones Komisija turėtų patvirtinti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011[8];

(32) Tvirtinant laikinąsias priemones, atsižvelgiant į tokių priemonių poveikį ir jų loginę seką, susijusią su galutinių priemonių patvirtinimu, turėtų būti taikoma patariamoji procedūra. Ji taip pat turėtų būti taikoma įsipareigojimų priėmimui, galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimui ir neinicijavimui, priemonių sustabdymui, priemonių sustabdymo pratęsimui ir priemonių atnaujinimui, atsižvelgiant į tokių priemonių poveikį, palyginti su galutinėmis priemonėmis. Tais atvejais, kai delsiant nustatyti priemones būtų padaryta sunkiai atitaisoma žala, reikia sudaryti galimybę Komisijai patvirtinti nedelsiant taikytinas laikinąsias priemones,

---

↓ 1225/2009 (pritaikytas)
→1 Klaidų ištaisymas, OL L 7, 2010 1 12, p. 22
→2 1168/2012 1 str. 1 p. a pp.
→3 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 1 pp.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Principai

1. Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą ⌦ Sąjungoje ⌫ būtų padaryta žala.

2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į ⌦ Sąjungą ⌫ kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

3. Eksportuojančia valstybe paprastai laikoma produkto kilmės valstybė. Tačiau ja gali būti tarpinė valstybė, išskyrus, pavyzdžiui, kai produktas yra tik pervežamas per tą valstybę arba kai nagrinėjamasis produktas negaminamas toje valstybėje arba kai toje valstybėje tokiems produktams nėra palyginamosios kainos.

4. Taikant šį reglamentą, sąvoka „panašus produktas“ yra identiškas produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į nagrinėjamąjį produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ne visais atžvilgiais, tačiau panašiomis nagrinėjamojo produkto savybėmis pasižymintis produktas.

---

[8] 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2 straipsnis

Dempingo nustatymas

A. NORMALIOJI VERTĖ

1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

Tačiau jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašaus produkto, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų pardavėjų ar gamintojų kainas.

Kainos tarp šalių, kurios įtariamos tarpusavyje susijusios arba sudariusios kompensacinį susitarimą, negali būti laikomos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis ir nenaudojamos nustatant normaliąją vertę, nebent būtų nustatyta, kad tokie tarpusavio santykiai neturi įtakos šioms kainoms.

Siekiant nustatyti, ar dvi šalys yra susijusios, galima atsižvelgti į susijusių šalių apibrėžimą, pateiktą Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93[9] 143 straipsnyje.

2. Normaliajai vertei nustatyti paprastai naudojami panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui, jeigu tokių pardavimų kiekis sudaro 5 % arba daugiau nagrinėjamojo produkto pardavimų kiekio į ⌦ Sąjungą ⌫. Tačiau gali būti naudojami ir mažesnės apimties pardavimų rodikliai, pavyzdžiui, kai mokama kaina laikoma tipiška tiriamoje rinkoje.

3. Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamais kiekiais, arba kai dėl ypatingos situacijos rinkoje pardavimo rodikliai nesudaro galimybės deramai palyginti, panašaus produkto normalioji vertė apskaičiuojama pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės valstybėje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainas, su sąlyga, kad tokios kainos yra tipiškos.

Gali būti laikoma, *inter alia*, kad egzistuoja ypatinga nagrinėjamojo produkto rinkos situacija, kuri apibrėžta pirmoje pastraipoje, kai kainos yra dirbtinai sumažintos, kai vykdoma stambi barterinė prekyba arba kai yra nekomercinio perdirbimo susitarimas.

4. Panašaus produkto pardavimai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba pardavimai eksportui į trečiąją valstybę kainomis, mažesnėmis už produkto vieneto gamybos išlaidas (pastovias ir kintamas), prie jų pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas gali būti nelaikomi pardavimais įprastomis prekybos sąlygomis kainos atžvilgiu ir į juos gali būti neatsižvelgiama nustatant normaliąją vertę; ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jei nustatoma, kad taip buvo parduodama pakankamai ilgą laiką, dideliais kiekiais ir tokiomis kainomis, kurios per pagrįstą laikotarpį nepadengia visų produkto išlaidų.

Jeigu kainos, kurios pardavimo metu yra mažesnės už išlaidas, viršija vidutines svertines tiriamojo laikotarpio išlaidas, tokios kainos laikomos padengiančios visas išlaidas per pagrįstą laikotarpį.

Ilgas laikotarpis paprastai yra vieneri metai, bet negali būti trumpesnis kaip šeši mėnesiai, o pardavimais žemiau už vieneto išlaidas, laikomi pardavimai pakankamai dideliais kiekiais nurodytu laikotarpiu, kai yra nustatyta, kad vidutinė svertinė pardavimo kaina yra mažesnė už

[9] 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993 10 11, p. 1).

vidutines svertines vieneto išlaidas, arba kad pardavimų žemiau už vieneto išlaidas, kiekis sudaro ne mažiau kaip 20 % pardavimų, naudojamų normaliajai vertei nustatyti.

5. Išlaidos paprastai skaičiuojamos remiantis tiriamosios šalies dokumentais, jeigu tokie dokumentai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus nagrinėjamoje valstybėje, su sąlyga, kad tie dokumentai pagrįstai atspindi nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo sąnaudas.

Jeigu su tiriamo produkto gamyba ir pardavimu susiję išlaidos nėra tinkamai atspindėtos suinteresuotosios šalies apskaitoje, jos bus koreguojamos arba nustatomos remiantis kitų tos pačios valstybės gamintojų ar eksportuotojų išlaidomis arba, kai tokia informacija nėra prieinama arba ja negali būti naudojamasi, bet kokiu kitu tinkamu pagrindu, įskaitant ir informaciją, gautą iš kitų tipinių rinkų.

Į pateiktus įrodymus dėl tinkamo išlaidų paskirstymo atsižvelgiama, jeigu matyti, kad taip paskirstytos lėšos buvo panaudotos. Nesant tinkamesnio metodo, pirmenybė teikiama išlaidų pasiskirstymui pagal produktų apyvartą. Jeigu šioje pastraipoje minėtos išlaidos dar neatsispindėjo skirstant išlaidas, jos turi būti atitinkamai koreguojamos, atsižvelgiant į tuos neperiodinių išlaidų straipsnius, kurie naudingi produktų gamybai ateityje ir (ar) dabar.

Tuo atveju, kai per tiriamąjį laikotarpį naujai panaudota didelių papildomų investicijų reikalaujanti įranga ir prastas gamybinių pajėgumų išnaudojimas pradedant veiklą turėjo įtakos sąnaudų dydžiui jų atsipirkimo laikotarpiu, vidutinės sąnaudos veiklos pradžios stadijoje pagal jau minėtas pasiskirstymo taisykles nustatomos tokios stadijos pabaigai, ir pagal 4 dalies antros pastraipos nuostatas įskaičiuojamos į tiriamojo laikotarpio vidutines svertines produkto sąnaudas. Veiklos pradžios stadijos trukmė apskaičiuojama pagal nagrinėjamo gamintojo ar eksportuotojo aplinkybes, tačiau negali būti ilgesnė už atitinkamą pradinę sąnaudų atsipirkimo laikotarpio dalį. Tyrimo laikotarpiu koreguojant sąnaudas tokiu būdu, atsižvelgiama į informaciją apie veiklos pradžios stadiją, trunkančią ilgiau nei toks tyrimo laikotarpis, bet tik tuo atveju, jeigu ji yra pateikta prieš patikrinimo apsilankymus ir per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios.

6. Pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų bei pelno sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis. Tais atvejais, kai šių sumų negalima nustatyti tokiu būdu, jie gali būti nustatyti bet kuriuo iš šių būdų:

a) pagal kitų tiriamų eksportuotojų ar gamintojų svertinį faktinių panašaus produkto gamybos ir pardavimų kilmės valstybės vidaus rinkoje sumų vidurkį;

b) pagal tiriamo eksportuotojo ar gamintojo tos pačios kategorijos produktų gamybos ir pardavimų įprastomis prekybos sąlygomis kilmės valstybės vidaus rinkoje faktines sumas;

c) bet kuriuo kitu pagrįstu būdu, su sąlyga, kad taip nustatytas pelnas neviršytų pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai parduodami tos pačios kategorijos produktus kilmės valstybės vidaus rinkoje.

7. a) Importuojant iš ne rinkos ekonomikos valstybių[10], normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant ⌦ Sąjungą ⌫, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą ⌦ Sąjungoje ⌫ faktiškai sumokėtą arba

[10] →1 Įskaitant Albaniją, Armėniją, Azerbaidžaną, Baltarusiją, Gruziją, Kirgiziją, Moldovą, Mongoliją, Šiaurės Korėją, Tadžikiją, Turkmėniją ir Uzbekiją. ←

mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma.

Atitinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus; kada tinkama, pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri yra to pačio tyrimo objektu.

Pradėjus tyrimą, tiriamosioms šalims iš karto pranešama apie pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

b) ➔1 Atliekant su importu iš Kinijos Liaudies Respublikos, Vietnamo ir Kazachstano bei bet kurios ne rinkos ekonomikos valstybės, ← kuri tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais ir c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo vyrauja rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.

c) Pagal b punktą paduotas skundas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis, t. y.:

– įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į ⌦ tą ⌫ sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos kainą,

– įmonės turi vieną aiškų svarbiausių apskaitos dokumentų, kurių nepriklausomas auditas buvo atliktas pagal tarptautinius apskaitos standartus ir kurie yra taikomi įvairiems tikslams, rinkinį,

– įmonių gamybos sąnaudoms ir finansinei būklei nedaro įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę ženklūs iškraipymai, pirmiausia tie, kurie susiję su turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas,

– nagrinėjamosioms įmonėms taikomi bankroto ir nuosavybės įstatymai, kurie garantuoja įmonių veiklos teisinį tikrumą bei pastovumą, ir

– valiuta konvertuojama pagal rinkos kursą.

➔3 Sąjungos pramonei ← suteikus galimybę pareikšti pastabas, ➔2 paprastai per septynis mėnesius, bet ne vėliau kaip per aštuonis mėnesius nuo tyrimo pradžios ← nustatoma, ar gamintojas atitinka minėtus kriterijus. ⌦ Tas ⌫ nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu. ➔3 Komisija paprastai per 28 savaites nuo tyrimo inicijavimo dienos valstybėms narėms suteikia informaciją apie jos atliktą pagal b punktą paduotų skundų tyrimą. ←

🡻 116/2012 1 str. 1 p. b pp.

d) Jeigu Komisija pagal 17 straipsnį apriboja tyrimo mastą, sprendimai pagal šios dalies b ir c punktus priimami tik dėl šalių, įtrauktų į tyrimą, ir dėl gamintojų, kuriems pagal 17 straipsnio 3 dalį taikomas individualus režimas.

B. EKSPORTO KAINA

8. Eksporto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį parduodant eksportui iš eksportuojančios valstybės į ⌦ Sąjungą ⌫.

9. Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kokiomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtinu būdu.

Tokiais atvejais norint nustatyti patikimą eksporto kainą ties ⌦ Sąjungos ⌫ muitų sienomis, ji koreguojama pagal visas išlaidas, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus tarp importavimo ir perpardavimo, taip pat priaugantį pelną.

Išlaidos, kurios gali būti koreguojamos, apima įprastines importuotojo išlaidas, kurias padengia bet kuri kita ⌦ Sąjungos ⌫ ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba sudariusi kompensacinį susitarimą su importuotoju arba eksportuotoju, įskaitant įprastines pervežimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas, muito mokesčius, antidempingo muitus, kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už prekių importą ar pardavimą, ir pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų skirtumą bei pelną.

C. PALYGINIMAS

10. Eksporto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksporto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų, lengvatų, parduotų produktų kiekių ar prekybos lygio. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas, veiksniai, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

a) *Fizinės savybės*

Koreguojama, kai skiriasi nagrinėjamojo produkto fizinės savybės. Tokio koregavimo suma turi atitikti pagrįstą fizinių savybių skirtumo rinkos vertę.

b) *Importo mokesčiai ir netiesioginiai mokesčiai*

Normaliosios vertės koregavimo suma turi atitikti visus importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius, mokamus už panašų produktą arba jo gamybai panaudotas medžiagas, kai šis produktas skirtas vartoti eksportuojančioje valstybėje, bet kurie nėra renkami ar grąžinami, kai produktas eksportuojamas į ⌦ Sąjungą ⌫.

c) *Nuolaidos, lengvatos ir kiekiai*

Koreguojama dėl nuolaidų ir lengvatų skirtumų, įskaitant nuolaidas, suteiktas atsižvelgiant į kiekių skirtumus, jeigu jos yra tinkamai įvertintos kiekybiškai ir yra tiesiogiai susijusios su tiriamu pardavimu. Gali būti koreguojama ir dėl atidėtų

nuolaidų ar lengvatų, jei jos buvo nuolat taikomos ankstesniu laikotarpiu ir atitinka tokioms nuolaidoms ir lengvatoms keliamus reikalavimus.

d) *Prekybos lygis*

i) Koreguojama, kai skiriasi prekybos lygiai, įskaitant skirtumus OEM (tikrųjų įrangos gamintojų) pardavimuose, jeigu eksporto kaina, įskaitant apskaičiuotą eksporto kainą, abiejų rinkų paskirstymo tinkle priklauso kitam prekybos lygiui nei normalioji vertė ir jei toks prekybos lygių skirtumas turi įtakos kainų palyginamumui; šią įtaką rodo pastovūs ir dideli pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumai tarp įvairių prekybos lygių eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje. Koregavimo suma turi būti pagrįsta tų skirtumų rinkos verte.

ii) Tačiau i punkte neaptartomis aplinkybėmis, kai esamo prekybos lygio skirtumo neįmanoma įvertinti kiekybiškai, nes eksportuojančių valstybių vidaus rinkose nėra atitinkamų prekybos lygių, arba kai aiškiai matyti, kad kai kurios funkcijos yra susijusios su tokiais prekybos lygiais, kurie nėra naudojami palyginimui, gali būti leista daryti specialųjį koregavimą.

e) *Gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir pagalbinės išlaidos*

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su nagrinėjamųjų produktų transportavimu iš eksportuotojo patalpų nepriklausomam pirkėjui susijusios išlaidos, kai tokios išlaidos įtraukiamos į kainas. Tokios išlaidos apima gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir pagalbines išlaidas.

f) *Pakavimas*

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su nagrinėjamojo produkto pakavimu susijusios išlaidos.

g) *Kreditas*

Koreguojama, kai skiriasi išlaidos dėl bet kurio kredito, suteikto nagrinėjamiems pardavimams, jeigu tai yra vienas iš veiksnių, į kurį atsižvelgiama nustatant kainas.

h) *Išlaidos po pardavimo*

Koreguojama, kai skiriasi tiesioginės išlaidos užtikrinant produkto garantinį laiką ir remontą, techninę priežiūrą ir aptarnavimą, kaip numatyta įstatymuose ir (arba) pardavimo sutartyse.

i) *Komisiniai*

Koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo.

Terminas „komisiniai“ yra suprantamas kaip apimantis antkainį, kurį gauna prekybininkas tuo ar panašiu produktu, jeigu tokio prekybininko funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.

j) *Valiutos konvertavimas*

Kai dėl kainų palyginimo reikia konvertuoti valiutą, ji konvertuojama pagal pardavimo dienos valiutų keitimo kursą, išskyrus, kai užsienio valiutos pardavimas išankstinėse rinkose yra tiesiogiai susijęs su tiriamu eksporto pardavimu – tuomet naudojamas išankstinio sandorio valiutos keitimo kursas. Paprastai pardavimo diena laikoma sąskaitos-faktūros data, bet galima naudoti ir sutarties sudarymo, produktų užsakymo ar užsakymo patvirtinimo datą, jeigu jos yra labiau tinkamos esminėms pardavimo sąlygoms nustatyti. Valiutos keitimo kurso svyravimų nepaisoma, o eksportuotojams suteikiamas 60 dienų terminas pakoreguoti savo eksporto kainas pagal tiriamuoju laikotarpiu buvusius valiutų kursų pasikeitimus.

k) *Kiti veiksniai*

Gali būti koreguojama, kai skiriasi kiti, nuo a–j punktuose nenumatyti veiksniai, jeigu matyti, kad atsiradę skirtumai turi įtakos kainų palyginamumui, kaip numatyta pagal šią dalį, ypač jeigu pirkėjai vidaus rinkoje nuolatos moka skirtingas kainas dėl tokių veiksnių skirtumo.

D. DEMPINGO SKIRTUMAS

11. Laikantis kitų taikytinų nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svertinį vidurkį su visų eksporto į ⌦ Sąjungą ⌫ sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba palyginant individualias normaliąsias vertes su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į ⌦ Sąjungą ⌫ kainomis. Tačiau normalioji vertė, nustatyta svertinio vidurkio pagrindu, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į ⌦ Sąjungą ⌫ sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri žymiai skiriasi priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laiko periodų, ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi viso vykstančio dempingo masto. Be šios dalies nuostatų, galima pasinaudoti ir 17 straipsnyje nurodytu atrankos metodu.

12. Dempingo skirtumas yra suma, kuria normalioji vertė viršija eksporto kainą. Jeigu dempingo skirtumai yra nevienodi, gali būti nustatytas dempingo skirtumų svertinis vidurkis.

3 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Pagal šį reglamentą sąvoka „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip materialinė žala ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei, materialinės žalos grėsmė ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinama pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms ⌦ Sąjungos ⌫ rinkoje; ir

b) tokio importo sąlygotą poveikį ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu ⌦ Sąjungoje ⌫. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su ⌦ Sąjungos ⌫ pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nė vienas ⌦ tų ⌫ veiksnių nėra būtinai lemiamas.

4. Kai atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo iš visų valstybių poveikis vertinamas bendrai tiktai tuomet, jei nustatoma:

a) kad dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas; ir

b) kad atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių ⌦ Sąjungos ⌫ produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį tiriamai ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigauti po dempingo ar subsidijavimo praeityje padaryto poveikio, esamo dempingo skirtumo dydį, esamą ir galimą pardavimų, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; ⌦ Sąjungos ⌫ kainas įtakojančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus 2 dalyje minimus susijusius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypatingai turi būti akivaizdu, kad 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei ir kad ⌦ tą ⌫ poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojų, technologijos pažanga, ⌦ Sąjungos ⌫ pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.

8. Importo dempingo kaina poveikis vertinamas lyginant su ⌦ Sąjungos ⌫ pramonės panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys sudaro galimybę atskirai nustatyti tą gamybą remiantis tokiais kriterijais kaip gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu atskirai nustatyti tos gamybos neįmanoma, importo dempingo kaina poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios produktų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašus produktas ir apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Materialinės žalos grėsmė vertinama remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis. Aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.

Sprendžiant, ar gresia materialinė žala, reikėtų atsižvelgti taip pat ir į tokius veiksnius:

a) ar importo dempingo kaina į ⌦ Sąjungos ⌫ rinką augimo tempas rodo tikimybę, kad importas žymiai didės;

b) pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis eksporto dempingo kaina į ⌦ Sąjungą ⌫ didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui absorbuoti;

c) ar importas įvežamas tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą;

d) kokios yra aptariamo produkto atsargos.

Joks iš šių išvardytų veiksnių nėra pats savaime lemiantis, bet apsvarstytų veiksnių visuma turi lemti išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis eksportas dempingo kaina ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta materialinė žala.

4 straipsnis

⌦ Sąjungos ⌫ pramonės apibrėžtis

1. Pagal šį reglamentą sąvoka „⌦ Sąjungos ⌫ pramonė“ suprantama kaip panašius produktus gaminančių ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendra tokių produktų produkcija sudaro didžiąją dalį visos ⌦ Sąjungos ⌫ produkcijos, kaip numatyta 5 straipsnio 4 dalyje, išskyrus:

a) kai gamintojai yra susiję su tariamai dempingo kaina produkto eksportuotojais arba importuotojais arba patys yra jo importuotojai, sąvoka „⌦ Sąjungos ⌫ pramonė“ gali būti suprantama kaip reiškianti likusius gamintojus;

b) ypatingomis aplinkybėmis dėl aptariamos produkcijos ⌦ Sąjungos ⌫ teritorija gali būti padalinta į dvi ar daugiau konkurencinių rinkų, o gamintojai kiekvienoje rinkoje gali būti laikomi atskiromis pramonėmis, jeigu:

   i) tokioje rinkoje esantys gamintojai parduoda visą ar beveik visą savo pagamintą aptariamo produkto produkciją toje rinkoje, ir

   ii) paklausa toje rinkoje nėra žymiu mastu patenkinama kitose ⌦ Sąjungos ⌫ vietose esančių aptariamo produkto gamintojų.

   Tokiomis aplinkybėmis gali būti pripažįstama, kad žala egzistuoja, net jei didžiajai visos ⌦ Sąjungos ⌫ pramonės daliai nebuvo padaryta žala, bet jeigu importas dempingo kaina yra nukreipiamas į tokią izoliuotą rinką, ir jeigu importas dempingo kaina yra žalingas visos arba beveik visos produkcijos gamintojams tokioje rinkoje.

2. Taikant 1 dalies nuostatas, laikoma, kad gamintojai yra susiję su eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atvejui, jeigu:

a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą; arba

b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba

c) jie abu kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, jei yra pagrindo manyti ar įtarti, kad nagrinėjamasis gamintojas elgsis kitaip negu nesusiję gamintojai.

Taikant šios dalies nuostatas, vienas iš jų laikomas kontroliuojančiu kitą, jeigu pirmasis turi teisinių ar operatyvinių galimybių suvaržyti antrąjį ar jam vadovauti.

3. Kai ⌦ Sąjungos ⌫ pramonė suprantama kaip tam tikro regiono gamintojai, eksportuotojams suteikiama galimybė pasiūlyti įsipareigojimus dėl kainų pagal 8 straipsnio nuostatas nagrinėjamam regionui. Tokiais atvejais vertinant ⌦ Sąjungos ⌫ suinteresuotumą priemonių atžvilgiu, specialiai atsižvelgiama į to regiono interesus. Jeigu greitu laiku nepasiūlomas tinkamas įsipareigojimas dėl kainų arba susiklosto 8 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodytos padėtys, gali būti nustatytas laikinasis arba galutinis muitas visai ⌦ Sąjungai ⌫.

Tokiais atvejais šių muitų taikymas gali būti apribotas, jei tai yra naudinga, taikant juos tiktai konkretiems gamintojams arba eksportuotojams.

4. Šiam straipsniui taikomos 3 straipsnio 8 dalies nuostatos.

5 straipsnis

Tyrimo inicijavimas

1. Išskyrus 6 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti įtariamo dempingo buvimą, mastą ir poveikį pradedamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių ⌦ Sąjungos ⌫ pramonės vardu pateiktą skundą.

Skundas gali būti pateikiamas Komisijai arba valstybei narei, kuri jį perduoda Komisijai. Bet kokio gauto skundo nuorašą Komisija siunčia valstybėms narėms. Skundas laikomas paduotas pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Netgi nesant skundo, jeigu valstybė narė turi pakankamai dempingo arba jo sukeltos žalos ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei įrodymų, nedelsiant juos perduoda Komisijai.

2. Pateikiant 1 dalyje nurodytą skundą, būtina pateikti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp įtariamo importo dempingo kaina ir įtariamos žalos įrodymus. Skunde turi būti pateikti šie duomenys, jei jie yra prieinami pareiškėjui:

a) skundo pateikėjo tapatybė ir skundo pateikėjo gaminamo panašaus produkto kiekio bei vertės apibūdinimas, lyginant su ⌦ Sąjungos ⌫ produkcija. Kai raštiškas skundas pateikiamas ⌦ Sąjungos ⌫ pramonės vardu, skunde turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, išvardijant visus žinomus panašaus produkto gamintojus ⌦ Sąjungoje ⌫ (arba panašaus produkto gamintojų ⌦ Sąjungoje ⌫ asociacijas) ir kiek įmanoma konkrečiau nurodant tokių gamintojų gaminamo panašaus produkto kiekį ir vertę, lyginant su ⌦ Sąjungos ⌫ produkcija;

b) išsamus tariamai dempingo kaina produkto aprašymas, jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomų aptariamą produktą importuojančių asmenų sąrašas;

c) apie kainas, kuriomis parduodamas aptariamas produktas jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) vidaus rinkose (arba, kur tinkama, apie kainas, kuriomis produktas parduodamas iš gaminančios ar eksportuojančios jį valstybės (valstybių) į trečiąją valstybę (valstybes) arba apie produkto apskaičiuotą vertę), taip pat apie eksporto kainas arba kitu atveju – apie kainas, kuriomis produktas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui ⌦ Sąjungoje ⌫;

d) apie tariamai dempingo kaina produkto importo kiekio pokyčius, tokio importo poveikį panašaus produkto kainoms ⌦ Sąjungos ⌫ rinkoje ir tokio importo sąlygotą poveikį ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei pagal atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius veiksnius ir rodiklius, išvardytus 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse.

3. Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir jų atitikimą reikalavimams.

4. Tyrimas pagal 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, kokiu mastu panašaus produkto gamintojai ⌦ Sąjungoje ⌫ pritaria ar nepritaria pateiktam skundui, nustatoma, kad skundas yra paduotas ⌦ Sąjungos ⌫ pramonės vardu. Skundas laikomas paduotas ⌦ Sąjungos ⌫ pramonės vardu, jeigu jam pritaria tie ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojai, kurių

bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visų skundui pritariančių ar nepritariančių ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundui aiškiai pritariančių ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojų gamybos apimtis sudaro mažiau nei 25 % visų ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

5. Iki sprendimo pradėti tyrimą priėmimo, apie gautą skundą dėl tyrimo inicijavimo viešai neskelbiama. Tačiau gavus reikiamais dokumentais pagrįstą skundą, prieš pradedant tyrimą pranešama nagrinėjamos eksportuojančios valstybės valdžiai.

🡻 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 2 pp. (pritaikytas)

6. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis ⌦ Komisija nusprendžia ⌫ pradėti tyrimą negavus Sąjungos pramonės subjektų arba jų vardu paduoto rašytinio skundo, kuriuo reikalaujama pradėti tokį tyrimą, tai daroma remiantis pakankamais įrodymais apie dempingą, žalą ir priežastinį ryšį, kaip nurodyta 2 dalyje, tokiam tyrimui pagrįsti. Nustačiusi, kad reikia inicijuoti tokį tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

🡻 1225/2009 (pritaikytas)

7. Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, dempingo ir žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu dempingo arba žalos įrodymų nepakanka tyrimo atlikimui pagrįsti. Tyrimas nepradedamas tokių valstybių atžvilgiu, iš kurių importas yra mažiau nei 1 % bendros rinkos, nebent importas iš visų tokių valstybių drauge sudarytų 3 % ar daugiau ⌦ Sąjungos ⌫ suvartojimo.

8. Skundą galima atsiimti prieš tyrimo pradžią ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

🡻 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 2 pp. (pritaikytas)

9. Jeigu tampa aišku, kad pakanka įrodymų tyrimo procedūrų inicijavimui pagrįsti, Komisija jas pradeda per 45 dienas nuo skundo padavimo dienos ir apie tai paskelbia pranešime *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, skundo teikėjui apie tai pranešama per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos. Komisija paprastai per 21 dieną nuo skundo pateikimo Komisijai dienos suteikia informaciją valstybėms narėms apie jos atliktą skundo tyrimą.

🡻 1225/2009 (pritaikytas)
➔$_1$ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 3 pp.

10. Pranešime apie tyrimo procedūrų inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir nagrinėjamosios valstybės, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa su tyrimu susijusi informacija būtų perduodama Komisijai.

Taip pat nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo nuomones ir pateikti informaciją, kad į tokias nuomones bei informaciją būtų atsižvelgta

tyrimo metu; be to nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklausytos pagal 6 straipsnio 5 dalį.

11. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojus ar importuotojus atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra suinteresuoti, taip pat eksportuojančios valstybės ir skundo pateikėjų atstovams apie tyrimo procedūrų inicijavimą ir, neatskleisdama konfidencialios informacijos, pateikia 1 dalies nuostatų pagrindu gauto raštiško skundo visą tekstą žinomiems eksportuotojams ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat, esant prašymui, – kitoms suinteresuotoms ir susijusioms šalims. Jeigu susijusių eksportuotojų yra ypatingai daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas tiktai eksportuojančios valstybės institucijoms arba atitinkamai prekybos ir verslo asociacijai.

12. Dėl antidempingo tyrimo neturi būti stabdomos ar ribojamos muitinės procedūros.

6 straipsnis

Tyrimas

1. Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą ⌦ Sąjungos ⌫ mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu.

Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios.

Į informaciją susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama.

2. Klausimynus dėl antidempingo tyrimo gavusioms šalims turi būti skirta ne mažiau kaip 30 dienų atsakymams pateikti. Eksportuotojams terminas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos ir laikoma, kad eksportuotojai klausimyną gauna per 1 savaitę nuo jo išsiuntimo arba perdavimo eksportuojančios valstybės diplomatinei atstovybei. Jeigu šalis nurodo svarbias aplinkybes, dėl kurių negali laiku pateikti atsakymų, šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimui skirtą laiką.

3. Komisija gali prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus.

Jos Komisijai išsiunčia reikalaujamą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrinimų ar tyrimų rezultatais.

Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms, jei ji yra įdomi kitoms valstybėms narėms arba jei ją perduoti paprašė kuri nors valstybė narė, tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tiktai nekonfidenciali santrauka.

4. Komisija gali prašyti valstybių narių atlikti visas reikalingas apžiūras ir patikrinimus, ypač importuotojų, prekybininkų ir ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, jeigu nagrinėjamos įmonės duoda sutikimą, ir jeigu nagrinėjamos valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja.

Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus.

Komisijos pareigūnai turi teisę Komisijos arba valstybės narės prašymu padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas.

5. Suinteresuota šalis, pranešusi apie save 5 straipsnio 10 dalyje numatyta tvarka, išklausoma, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laiką pateikia raštišką prašymą ją išklausyti, įrodydama, kad ji yra suinteresuota, nes tyrimo išvados gali turėti įtakos jai, ir kad yra svarbių priežasčių ją išklausyti.

6. Importuotojams, eksportuotojams, eksportuojančios valstybės valdžios atstovams ir skundo pateikėjams, kurie apie save pranešė kaip numatyta 5 straipsnio 10 dalyje, paprašius, sudaromos tinkamos galimybės priešingų interesų turinčioms šalims susitikti, pareikšti priešingus požiūrius ir pateikti paneigiančius argumentus.

Suteikiant tokias galimybes turi būti užtikrintas konfidencialumas ir atsižvelgiama į patogumą šalims.

Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas nedaro neigiamos įtakos tos šalies bylai.

Į pagal šią dalį pateiktą žodinę informaciją atsižvelgiama tuo atveju, jei po to ji yra patvirtinama raštu.

7. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujančios asociacijos, vartotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė 5 straipsnio 10 dalyje nurodyta tvarka, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, pateikę raštiškus prašymus, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateiktą informaciją – skirtingai nei ⌦ Sąjungos ⌫ ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus – kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 19 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.

Tokios šalys gali atsiliepti į gautą informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos atsiliepime.

8. Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, yra tikrinamas suinteresuotų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.

9. Tyrimo procedūros, inicijuotos pagal 5 straipsnio 9 dalį, turi būti baigtos, jei tai įmanoma, per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per 15 mėnesių nuo jo pradžios, laikantis 8 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl įsipareigojimų arba 9 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl galutinių veiksmų.

7 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Laikinieji muitai gali būti nustatyti jeigu:

a) pagal 5 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros;

b) suinteresuotoms šalims apie tai pranešta ir ➔1 sudaryta tinkama galimybė ← pateikti informaciją bei pastabas, remiantis 5 straipsnio 10 dalimi;

c) preliminariai nustatomas dempingo faktas bei jo sąlygota žala ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei; ir

d) ginant ⌦ Sąjungos ⌫ interesus būtina užkirsti kelią tokiai žalai.

Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo procedūrų inicijavimo.

2. Laikinojo antidempingo muito dydis negali viršyti preliminariai nustatyto dempingo skirtumo ir turi būti mažesnis už tokį skirtumą, jei tokio mažesnio muito dydžio pakaks pašalinti žalą ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei.

3. Nagrinėjamieji produktai išleidžiami į laisvą apyvartą ⌦ Sąjungoje ⌫ tiktai pateikus garantiją, kad laikinieji muitai bus sumokėti.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 3 pp. (pritaikytas)

4. Komisija ⌦ priima ⌫ laikinąsias priemones laikydamasi 15 straipsnio 4 dalyje nurodytos procedūros.

↓ 1225/2009

5. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija nedelsiant įsikištų, ir kai patenkinamos 1 dalies sąlygos, Komisija per ne ilgesnį kaip penkių darbo dienų laiką nuo tokio prašymo gavimo nusprendžia, ar bus nustatyti laikinieji antidempingo muitai.

6. Laikinieji muitai gali būti nustatyti šešiems mėnesiams, pratęsiant jų taikymą dar trims mėnesiams, arba gali būti iš karto nustatyti devyniems mėnesiams. Tačiau pratęsti taikymą arba iš karto nustatyti devynių mėnesių laikotarpį galima tik tuo atveju, jeigu to reikalauja ar, Komisijai apie tai pranešus neprieštarauja eksportuotojai, atstovaujantys didelę susijusios prekybos dalį.

8 straipsnis

Įsipareigojimai

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 4 pp.

1. Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas dempingas ir žala, Komisija, laikydamasi 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros, gali priimti bet kurio eksportuotojo tenkinančius pasiūlymus dėl savanoriškų įsipareigojimų peržiūrėti savo kainas ar nutraukti eksportą dempingo kainomis, jei įsitikinama, kad taip bus pašalintas žalingas dempingo poveikis.

Tokiu atveju ir tol, kol šie įsipareigojimai galioja, atitinkamai laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 7 straipsnio 1 dalį, arba galutiniai muitai, nustatyti pagal 9 straipsnio 4 dalį, netaikomi atitinkamam nagrinėjamųjų produktų, gaminamų Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo (su vėlesniais pakeitimais) nurodytų bendrovių, importui.

Kainos pagal šiuos įsipareigojimus didinamos ne daugiau nei būtina dempingo skirtumui pašalinti, ir jos turėtų būti didinamos mažiau nei dempingo skirtumas, jei tokio padidinimo užtektų Sąjungos pramonės subjektų patirtai žalai pašalinti.

↓ 1225/2009

2. Komisija gali skatinti įsipareigoti dėl kainų, bet joks eksportuotojas neprivalo įsipareigoti. Tas faktas, jog eksportuotojai nesisiūlo ar nesutinka įsipareigoti, jokiu būdu nedaro neigiamos įtakos bylos nagrinėjimui.

Tačiau gali būti nustatyta, kad žalos grėsmė bus labiau tikėtina, jeigu importas dempingo kaina tęsis. Eksportuotojų įsipareigojimai dėl kainų nėra skatinami ar priimami, jeigu dempingas ar jo padaryta žala nėra preliminariai nustatyti.

Išskyrus ypatingas aplinkybes, įsipareigojimai dėl kainų negali būti pasiūlomi pasibaigus 20 straipsnio 5 dalyje nustatytam pareiškimų laikui.

3. Nebūtina priimti eksportuotojo pasiūlytą įsipareigojimą dėl kainų, jeigu tai nepraktiška, jeigu esamų ar galimų eksportuotojų yra labai daug, arba dėl kitų priežasčių, tarp jų ir dėl bendros politikos. Suinteresuotam eksportuotojui gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių ketinama atmesti jo pasiūlytą įsipareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti atitinkamas pastabas. Įsipareigojimo atmetimo priežastys išdėstomos galutiniame sprendime.

4. Šalių, kurios siūlo savo įsipareigojimus dėl kainų, gali būti reikalaujama pateikti nekonfidencialias tokių įsipareigojimų versijas, kad apie juos būtų galima pranešti kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 4 pp.

5. Jeigu įsipareigojimai priimami, tyrimas baigiamas. Komisija baigia tyrimą laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

↓ 1225/2009

6. Jeigu įsipareigojimai dėl kainų priimami, dempingo ir žalos tyrimas paprastai užbaigiamas. Nenustačius dempingo ar žalos, įsipareigojimas dėl kainų automatiškai nustoja galioti, išskyrus atvejus, kai dempingo ar žalos faktai nenustatomi iš esmės dėl priimto įsipareigojimo. Tokiais atvejais gali būti reikalaujama, kad įsipareigojimo būtų laikomasi pagrįstą laiką.

Nustačius dempingą ar žalą, įsipareigojimo dėl kainų laikomasi toliau pagal jo priėmimo sąlygas ir šio reglamento nuostatas.

7. Komisija reikalauja, kad kiekvienas eksportuotojas, kurio įsipareigojimas dėl kainų buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie savo įsipareigojimo laikymąsi ir leistų patikrinti susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas įsipareigojimo pažeidimu.

8. Jeigu atliekant tyrimą, kai kurių eksportuotojų įsipareigojimai dėl kainų priimami, pagal 11 straipsnio nuostatas laikoma, kad tokie įsipareigojimai pradeda galioti tą dieną, kai tyrimas užbaigiamas eksportuojančios valstybės atžvilgiu.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 4 pp. (pritaikytas)

9. Bet kuriai įsipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus įsipareigojimą arba Komisijai atsisakius priimti įsipareigojimą, įsipareigojimo atsisakoma atitinkamai Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, o laikinasis muitas, Komisijos nustatytas pagal 7 straipsnį, arba galutinis muitas, nustatytas pagal 9 straipsnio 4 dalį, taikomas automatiškai su sąlyga, kad suinteresuotam eksportuotojui buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus, kai įsipareigojimą atsiėmė pats ⌦ eksportuotojas ⌫ . Nusprendusi atsisakyti įsipareigojimo, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

↓ 1225/2009

Kiekviena suinteresuota šalis ar valstybė narė gali pateikti informaciją, turinčią *prima facie* įrodymų, jog įsipareigojimas pažeistas. Iš to sekantis nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar

įsipareigojimas pažeistas, ar ne, paprastai pabaigiamas per šešis mėnesius, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo pateiktas tinkamai pagrįstas prašymas.

Komisija gali prašyti kompetentingų valstybių narių institucijų padėti vykdyti įsipareigojimų stebėseną.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 4 pp.

10. Jeigu yra pagrindo manyti, kad įsipareigojimas yra pažeidžiamas, arba įsipareigojimas pažeistas arba atsiimtas, kai nebuvo baigtas tokį įsipareigojimą paskatinęs tyrimas, vadovaujantis 7 straipsniu ir remiantis geriausia turima informacija gali būti nustatytas laikinasis muitas.

↓ 1225/2009 (pritaikytas)

9 straipsnis

Tyrimo baigimas, netaikant priemonių; galutinių muitų nustatymas

1. Atsiėmus skundą, tyrimo procedūros gali būti nutrauktos, jeigu tai neprieštarauja ⌦ Sąjungos ⌫ interesams.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 5 pp.

2. Jeigu apsaugos priemonės nebūtinos, tyrimas arba procedūra baigiami. Komisija baigia tyrimą laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

↓ 1225/2009

3. Pagal 5 straipsnio 9 dalį pradėjus tyrimo procedūras, žala paprastai laikoma nereikšminga, jeigu nagrinėjamųjų produktų importas nesudaro 5 straipsnio 7 dalyje nustatyto kiekio. Atliekant tas pačias tyrimo procedūras ir nustačius, kad dempingo skirtumas yra mažiau nei 2 % procentais išreikštos eksporto kainos, tyrimas nedelsiant baigiamas, bet tiktai tyrimas, kai skirtumas nesiekia 2 % individualių eksportuotojų atžvilgiu, be to, jie išlieka antidempingo procedūrų objektu ir jų atžvilgiu gali būti atliktas pakartotinis tyrimas pagal 11 straipsnį, atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą nagrinėjamos valstybės atžvilgiu.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 5 pp.

4. Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir jo padaryta žala bei pagal 21 straipsnį reikia imtis priemonių, kad būtų apsaugoti Sąjungos interesai, Komisija, laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, nustato galutinį antidempingo muitą. Kai galioja laikinieji muitai, Komisija inicijuoja tą procedūrą ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki šių muitų galiojimo pabaigos.

Antidempingo muito suma neviršija nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei tokio mažesnio muito pakaktų Sąjungos pramonės subjektų patirtai žalai pašalinti.

↓ 765/2012 1 str.

5. Kiekvienu atveju atitinkamo dydžio antidempingo muitas nustatomas nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalos, išskyrus jo importą iš tų šaltinių, kurių įsipareigojimai buvo priimti pagal šio reglamento sąlygas.

Reglamente, kuriuo nustatomos antidempingo priemonės, nustatomas muitas kiekvienam tiekėjui arba, jei tai nepraktiška, – atitinkamai valstybei, iš kurios tiekiama. Vis dėlto tiekėjai, kurie teisiškai yra atskiri nuo kitų tiekėjų arba nuo valstybės, muito nustatymo tikslais gali būti laikomi vienu subjektu. Taikant šią pastraipą galima atsižvelgti į tokius veiksnius, kaip tiekėjų ir valstybės ar tiekėjų tarpusavio struktūriniai ar korporatyvūs ryšiai, valstybės kontrolė ar esminė įtaka kainodarai ir gamybai arba ekonominė valstybės, iš kurios tiekiama, santvarka.

↓ 1225/2009 (pritaikytas)
→1 1168/2012 1 str. 2 p.
→2 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 6 pp.
→3 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 7 pp.

6. →1 Jeigu Komisija pagal 17 straipsnį apriboja tyrimo mastą, antidempingo muitas, taikomas importuojamiems eksportuotojų ar gamintojų, kurie pranešė apie save pagal 17 straipsnį, bet nebuvo įtraukti į tyrimą, produktams, neturi būti didesnis už vidutinį svertinį dempingo skirtumą, nustatytą atrinktoms šalims, neatsižvelgiant į tai, ar toms šalims taikoma normalioji vertė buvo nustatyta remiantis 2 straipsnio 1–6 dalimis ar 2 straipsnio 7 dalies a punktu. ←

Taikydama šios dalies nuostatas, Komisija nepaiso nulinių ar *de minimis* skirtumų bei 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis nustatytų skirtumų.

Individualūs muitai taikomi importui iš bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam pagal 17 straipsnio nuostatas suteiktas individualus režimas.

10 straipsnis

Taikymas atgal

1. Laikinosios priemonės ir galutiniai antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie išleidžiami į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja pagal 7 straipsnio 1 dalį arba – priklausomai nuo aplinkybių – pagal 9 straipsnio 4 dalį priimta ⌦ priemonė ⌫ , išskyrus atvejus, numatytus šiame reglamente.

→2 2. Jeigu buvo taikomas laikinasis muitas, o galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir žala, nepriklausomai nuo to, ar bus nustatytas galutinis antidempingo muitas, Komisija nusprendžia, kokia laikinojo muito dalis turi būti galutinai surinkta. ← Taikant ⌦ tą ⌫ nuostatą, „žala“ neapima nei materialinių kliūčių ⌦ Sąjungos ⌫ pramonei kurtis, nei materialinės žalos grėsmės, nebent būtų nustatyta, kad tik pritaikius laikinąsias priemones buvo išvengta materialinės žalos. Visais kitais atvejais, susijusiais su tokia grėsme ar kliūtimis, bet kurios laikinai mokamos sumos turi būti nerenkamos, o galutiniai muitai gali būti nustatomi tiktai nuo tada, kai buvo galutinai nustatyta tokia grėsmė ar materialinės kliūtys.

3. Jeigu galutinis antidempingo muitas yra didesnis nei laikinasis muitas, skirtumas nesurenkamas. Jeigu galutinis muitas yra mažesnis nei laikinasis muitas, muitas perskaičiuojamas. Jeigu galutinis rezultatas yra neigiamas, laikinasis muitas nepatvirtinamas.

4. Galutinis antidempingo muitas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios, jeigu:

a) importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį;

b) Komisija suteikė suinteresuotiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas;

c) aptariamo produkto dempingas trunka gana ilgą laiką arba jeigu importuotojas žinojo ar turėjo žinoti apie dempingą, o svarbiausia – apie įtariamo ar nustatyto dempingo ir žalos mastą; ir

d) greta tyrimo laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio nustatytas dar ir žymus importo augimas, kuris dėl laikotarpio, savo apimties ir kitų aplinkybių gali žymiai sumažinti numatomo taikyti galutinio antidempingo muito atstatomąjį poveikį.

5. Pažeidus arba atsiėmus įsipareigojimus dėl kainų, galutiniai muitai gali būti taikomi produktams, įvežtiems laisvai cirkuliuoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, bet muitas už praėjusį laikotarpį netaikomas importuojamiems produktams, įvežtiems prieš pažeidžiant ar atsiimant įsipareigojimą.

11 straipsnis

Priemonių trukmė, peržiūros ir muitų grąžinimai

1. Bet kuri antidempingo priemonė galioja tiktai tokį laiką ir tokiu mastu, kiek tai reikalinga neutralizuoti žalą sukeliantį dempingą.

2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti, praėjus penkeriems metams nuo sprendimo ją taikyti įsigaliojimo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Priemonių galiojimo termino peržiūra pradedama Komisijos arba ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojų iniciatyva, ir tokia priemonė galioja iki peržiūros pabaigos.

Priemonių galiojimo termino peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad priemonei nustojus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi dempingas arba žala, kad tik pritaikytos priemonės pašalino žalą, arba kad susidariusi eksporto situacija arba rinkos sąlygos rodo tolesnio, žalą sukeliančio dempingo tikimybę.

Atliekant tyrimus pagal šios dalies nuostatas, eksportuotojams, importuotojams, eksportuojančios valstybės atstovams ir ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstytas problemas pakomentuoti plačiau, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos atitinkamai atsižvelgus į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus, pateiktus patvirtinant ar paneigiant dempingo ir žalos tęstinumo ar pasikartojimo tikimybę.

Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo pabaigą atitinkamu metu skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskutiniais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip apibrėžta šioje dalyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojai turi teisę pateikti prašymą dėl peržiūros

pagal antros pastraipos nuostatas. Taip pat pagal šios dalies nuostatas skelbiamas ir pranešimas apie faktišką priemonių galiojimo pabaigą.

3. Būtinybė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva, arba valstybės narės prašymu, arba – jeigu nuo galutinės priemonės nustatymo pradžios yra praėjęs pagrįstai nustatytas bent vienerių metų laikotarpis, – bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojo prašymu, kuriame pateikiami pakankami įrodymai, jog tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

Tarpinė peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę, ir (arba), kad atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka – arba nebepakanka – žalą sukeliančiam dempingui pašalinti.

Atlikdama tyrimus pagal šios dalies nuostatas, Komisija gali taip pat apsvarstyti, ar dempingo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito ir ar taikomomis priemonėmis pasiekiama norimų rezultatų pašalinant pagal 3 straipsnį jau nustatytą žalą. ⌦ Tuo ⌫ atveju, galutinai nustatant faktus, atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus.

4. Peržiūra atliekama taip pat ir norint nustatyti individualius dempingo skirtumus naujiems nagrinėjamoje eksportuojančioje valstybėje esantiems eksportuotojams, kurie to produkto neeksportavo tiriamuoju laikotarpiu, kurio pagrindu taikomos priemonės.

Peržiūra pradedama, jeigu naujasis eksportuotojas arba gamintojas gali patvirtinti, kad nėra susijęs su jokiu eksportuojančioje valstybėje esančiu eksportuotoju ar gamintoju, kuriam dėl to produkto taikomos antidempingo priemonės, ir kad iš tikrųjų eksportavo į ⌦ Sąjungą ⌫ po tiriamojo laikotarpio, arba jeigu gali įrodyti, kad yra prisiėmęs neatšaukiamą sutartinę prievolę eksportuoti didelį kiekį į ⌦ Sąjungą ⌫.

➔$_3$ Peržiūra dėl naujojo eksportuotojo pradedama ir atliekama pagreitintai, prieš tai suteikus galimybę Sąjungos gamintojams pareikšti pastabas. ← Komisijos reglamentu, pradedančiu peržiūrą, panaikinamas muitas, kuris galiojo nagrinėjamo naujojo eksportuotojo atžvilgiu, iš dalies keičiamas reglamentas, kuriuo toks muitas buvo nustatytas, ir nurodoma registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalies nuostatas, kad antidempingo muitus būtų galima surinkti už praėjusį laikotarpį – nuo peržiūros pradžios, jeigu atliekant tą peržiūrą tokio eksportuotojo atžvilgiu būtų nustatytas dempingas.

Šio dalies nuostatos netaikomos, jeigu muitai nustatyti pagal 9 straipsnio 6 dalies nuostatas.

5. Atitinkamos šio reglamento nuostatos dėl tyrimo tvarkos ir atlikimo, išskyrus trukmę ribojančias nuostatas, taikomos bet kuriai pagal 2, 3 ir 4 dalis atliekamai peržiūrai.

Pagal 2 ir 3 dalis vykdomos peržiūros atliekamos nedelsiant ir užbaigiamos paprastai per 12 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Bet kuriuo atveju peržiūros pagal 2 ir 3 dalis visada užbaigiamos per 15 mėnesių nuo peržiūros pradžios.

Peržiūros pagal 4 dalį visais atvejais užbaigiamos per devynis mėnesius nuo peržiūros pradžios.

Jei pagal 2 dalį atliekama peržiūra pradedama vykstant peržiūrai pagal 3 dalį toje pačioje procedūroje, tai pagal 3 dalį atliekama peržiūra baigiama tuo metu kaip ir peržiūra pagal 2 dalį.

Jei tyrimai neužbaigiami per antroje, trečioje ir ketvirtoje pastraipose nurodytus terminus, priemonės:

– nustoja galios atliekant tyrimus pagal 2 dalį,

– nustoja galios vienu metu atliekant tyrimus pagal 2 ir 3 dalį, kai pagal 2 dalį tyrimas buvo pradėtas toje pačioje procedūroje jau vykstant tyrimui pagal 3 dalį arba kai šios peržiūros buvo pradėtos vienu metu, arba

– lieka nepakitusios, atliekant tyrimus pagal 3 ir 4 dalis.

Pranešimas apie pagal šią dalį nustojusias galios ar išliekančias priemones yra skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 7 pp.

6. Peržiūras pagal šį straipsnį inicijuoja Komisija. Komisija, laikydamasi 15 straipsnio 2 dalyje nustatytos patariamosios procedūros, nusprendžia, ar inicijuoti peržiūrą pagal šio straipsnio 2 dalį. Kai tik veiklos vykdytojas arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo pagrindžiamas peržiūros inicijavimas pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia peržiūrėti tolesnį priemonių taikymą, Komisija taip pat suteikia informaciją valstybėms narėms.

Atsižvelgiant į peržiūros rezultatus ir laikantis 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, priemonės panaikinamos arba paliekamos galioti pagal šio straipsnio 2 dalį, arba panaikinamos, paliekamos galioti arba iš dalies keičiamos pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis.

Jeigu priemonės panaikinamos ne visai valstybei apskritai, o individualiems eksportuotojams, tokių eksportuotojų atžvilgiu toliau vyksta nagrinėjimas ir gali būti automatiškai pakartotas tyrimas pagal šį straipsnį atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą tos valstybės atžvilgiu.

↓ 1225/2009 (pritaikytas)

7. Jeigu priemonių peržiūra pagal 3 dalį vyksta baigiantis priemonių taikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta 2 dalyje, tokia peržiūra taip pat apima ir 2 dalyje išdėstytas aplinkybes.

8. Nepažeisdamas 2 dalies nuostatų importuotojas gali prašyti, kad jam būtų grąžinti jo sumokėti muitai, įrodęs, kad dempingo skirtumas, kurio pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo pašalintas arba sumažintas tiek, kad tapo mažesnis už galiojantį muitą.

Importuotojo prašymas grąžinti jo sumokėtus antidempingo muitus pateikiamas Komisijai. Toks prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje produktai išleisti į laisvą apyvartą per šešis mėnesius nuo tos dienos, kada kompetentingų valdžios institucijų buvo apskaičiuota privalomų mokėti galutinių muitų suma arba kada buvo galutinai priimtas sprendimas surinkti garantijomis užtikrintas laikinųjų muitų sumas. Valstybės narės nedelsiant perduoda tokį prašymą Komisijai.

Prašymas dėl sumokėto muito grąžinimo laikomas tinkamai pagrįstas įrodymais tik tuo atveju, jeigu jame pateikiama tiksli informacija apie prašomą grąžinti sumokėtų antidempingo muitų sumą ir visi muitinės dokumentai, susiję su tokios sumos skaičiavimu ir mokėjimu. Prašyme taip pat turi būti pateikti įrodymai apie eksportuotojo ar gamintojo, kuriam taikomas tas muitas, produkto normaliąją vertę ir eksporto į ⌦ Sąjungą ⌫ kainą nustatytu atitinkamu laikotarpiu. Jeigu importuotojas nėra susijęs su nagrinėjamu eksportuotoju ar gamintoju ir tokios informacijos neįmanoma gauti nedelsiant, arba jeigu eksportuotojas ar gamintojas nenori jos atskleisti importuotojui, prašyme pateikiamas eksportuotojo ar gamintojo pareiškimas, kad dempingo skirtumas buvo sumažintas arba pašalintas, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir kad atitinkami patvirtinantys tai įrodymai bus pateikti Komisijai. Jeigu tokių

įrodymų negaunama iš eksportuotojo ar gamintojo per pagrįstai nustatytą laiką, prašymas atmetamas.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 7 pp.

Komisija nusprendžia, ar patenkinti prašymą ir kokią muito dalį grąžinti, arba gali bet kada nuspręsti pradėti tarpinę peržiūrą, o tokios peržiūros, kuri atlikta pagal tokioms peržiūroms taikytinas nuostatas, metu gauta informacija ir nustatytais faktais remiamasi nustatant, ar reikia grąžinti muitą ir kokią jo dalį reikia grąžinti. Baigusi prašymo tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

↓ 1225/2009 (pritaikytas)
→1 Klaidų ištaisymas, OL L 7, 2010 1 12, p. 22

Muitai grąžinami paprastai per 12 mėnesių, bet ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo tos dienos, kada produkto, kuriam taikomas antidempingo muitas, importuotojas pateikė reikiamais įrodymais paremtą prašymą grąžinti muitą.

Priklausančias grąžinti muitų sumas paprastai moka valstybės narės per 90 dienų nuo Komisijos sprendimo priėmimo dienos.

9. Jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, pagal šį straipsnį atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar muito grąžinimo tyrimus, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kurių pagrindu nustatytas muitas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į 2 straipsnį, o ypač į jo 11 ir 12 dalis, bei į 17 straipsnį.

10. Atlikdama tyrimus pagal šį straipsnį, Komisija pagal 2 straipsnį išnagrinėja eksporto kainų patikimumą. Tačiau kai yra nuspręsta apskaičiuoti eksporto kainą pagal 2 straipsnio 9 dalį, Komisija apskaičiuoja ją neatimdama sumokėtų antidempingo muitų sumos, kai pateikiami galutiniai įrodymai, kad šis muitas deramai atsispindi perpardavimo kainose ir tolesnio pardavimo ⌦ Sąjungoje ⌫ kainose.

12 straipsnis

→1 Absorbcija ←

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 8 pp.

1. Kai Sąjungos pramonės subjektai ar kita suinteresuota šalis pateikia, paprastai per dvejus metus nuo priemonių įsigaliojimo, pakankamai informacijos, įrodančios, kad, po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, eksporto kainos sumažėjo arba kad importuoto į Sąjungą produkto perpardavimo ar tolesnio pardavimo kainos nepakito ar pakito nepakankamai, Komisija gali atnaujinti tyrimą, siekdama ištirti, ar priemonė turėjo poveikį pirmiau minėtoms kainoms. Kai tik suinteresuota šalis pateikia pakankamai informacijos, kuria pagrindžiamas tyrimo atnaujinimas, ir Komisija baigia šios informacijos tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

↓ 1225/2009 (pritaikytas)
→1 Klaidų ištaisymas, OL L 7, 2010 1 12, p. 22

Pagal ⌦ pirmoje pastraipoje ⌫ nustatytas sąlygas tyrimą taip pat galima atnaujinti Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu.

2. →1 Pagal šį straipsnį atliekant pakartotinį tyrimą, eksportuotojams, importuotojams ir ⌦ Sąjungos ⌫ gamintojams sudaroma galimybė paaiškinti padėtį dėl perpardavimo kainų ir tolesnio pardavimo kainų. Nusprendus, kad dėl priemonių minėtos kainos turėjo pakisti, tikslu anksčiau pagal 3 straipsnį nustatytai žalai pašalinti, eksporto kainos iš naujo įvertinamos pagal 2 straipsnį, o dempingo skirtumai perskaičiuojami iš naujo atsižvelgiant į pakartotinai įvertintas eksporto kainas. Nusprendus, kad 12 straipsnio 1 dalies sąlygos susidaro dėl eksporto kainų kritimo, kuris įvyko po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, dempingo skirtumai gali būti perskaičiuojami siekiant atsižvelgti į tokias mažesnes eksporto kainas. ←

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 8 pp.

3. Kai pagal šį straipsnį atliktas pakartotinis tyrimas rodo, kad dempingas išaugo, Komisija, laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali pakeisti galiojančias priemones atsižvelgdama į naujas išvadas dėl eksporto kainų. Pagal šį straipsnį nustatyto antidempingo muito suma negali du kartus viršyti iš pradžių nustatytos muito sumos.

↓ 1225/2009 (pritaikytas)

4. Atitinkamos 5 ir 6 straipsnių nuostatos taikomos visiems pagal šį straipsnį atliekamiems pakartotiniams tyrimams, tik šie tyrimai turi būti atliekami nedelsiant ir užbaigiami paprastai per šešis mėnesius nuo tokio pakartotinio tyrimo pradžios. Bet kokiu atveju šie pakartotiniai tyrimai visada užbaigiami per devynis mėnesius nuo pakartotinio tyrimo pradžios.

Jei pakartotinis tyrimas neužbaigiamas per pirmoje pastraipoje nurodytus terminus, priemonės lieka nepakeistos. Pranešimas apie pagal šią dalį išliekančias priemones skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Į tariamus normaliosios vertės pokyčius pagal šį straipsnį atsižvelgiama tik tuo atveju, jei visa atitinkamais įrodymais pagrįsta informacija apie peržiūrėtas normaliąsias vertes pateikiama Komisijai per pranešime apie tyrimo inicijavimą nurodytą laikotarpį. Jeigu tiriant reikia pakartotinai išnagrinėti normaliąsias vertes, iki pakartotinio tyrimo pabaigos gali būti reikalaujama registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį.

13 straipsnis

Vengimas

1. Kai galiojančių priemonių yra vengiama, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo muitai gali būti išplečiami panašaus produkto, kuris gali būti ir nežymiai pakeistas, ir nepakeistas, importui iš trečiųjų valstybių; arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš valstybės, kuriai taikoma priemonė, arba šių prekių sudėtinėms dalims.

Kai galiojančių priemonių vengiama, antidempingo muitai, neviršijantys pagal 9 straipsnio 5 dalį nustatyto likutinio antidempingo muito, gali būti išplečiami importui iš bendrovių, kurios turi naudos individualiais muitais valstybėse, kurioms taikomos priemonės.

Vengimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir ⌦ Sąjungos ⌫ arba individualių bendrovių valstybėje, kuriai nustatytos priemonės, ir ⌦ Sąjungos ⌫ būdo pokytis, atsiradęs dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik antidempingo muito nustatymu, ir kai yra įrodymų dėl žalos arba kad ištaisantysis muito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam produktui nustatytomis, jei būtina pagal 2 straipsnio nuostatas, normaliosiomis vertėmis.

Pirmoje pastraipoje minimi veiksmai, procesas ar veikla, *inter alia*, apima:

a) nežymius nagrinėjamojo produkto pakeitimus, siekiant jam pritaikyti muitinės kodus, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad modifikavimas nepakeičia esminių produkto savybių;

b) produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias valstybes;

c) eksportuotojo ar gamintojo pardavimo būdų ar kanalų pertvarkymą valstybėje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo prekes į ⌦ Sąjungą ⌫ per gamintojus, kurie naudojasi individualių muitų tarifais, žemesniais už tuos, kurie taikomi gamintojo produktams;

d) esant 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, dalių surinkimui surinkimo operacijomis ⌦ Sąjungoje ⌫ ar trečiojoje valstybėje.

2. Surinkimo operacijos ⌦ Sąjungoje ⌫ ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvėjo jau pradėjus arba prieš pat pradedant antidempingo tyrimą, o nagrinėjamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir

b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surenkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų; ir

c) taisomasis muito poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytomis normaliosiomis vertėmis.

🡻 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 9 pp.

3. Tyrimai pagal šį straipsnį pradedami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotosios šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1 dalyje nurodytų veiksnių. Tyrimas pradedamas Komisijai priėmus reglamentą, kuriame taip pat gali būti nurodyta muitinių institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Kai tik suinteresuota šalis arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo pagrindžiamas tyrimo inicijavimas, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia inicijuoti tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Tyrimus atlieka Komisija. Komisijai gali padėti muitinės institucijos; tyrimas baigiamas per devynis mėnesius.

Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių taikymo išplėtimą, Komisija tai atlieka laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo nustatyta registracija pagal 14 straipsnio 5 dalį arba kurią buvo pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų inicijavimo ir atlikimo taikomos remiantis šiuo straipsniu.

↓ 1225/2009 (pritaikytas)

4. Importas neregistruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima bendrovės, kurioms suteiktos išimtys.

Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per laikotarpį, nurodytą Komisijos reglamente dėl tyrimų pradžios.

Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta už ⌦ Sąjungos ⌫ ribų, išimtys gali būti suteikiamos nagrinėjamojo produkto gamintojams, kurie gali įrodyti, kad jie nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, ir kad nenustatyta, jog jie dalyvauja vengimo veiksmuose kaip tai apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta ⌦ Sąjungoje ⌫, išimtys gali būti suteikiamos importuotojams, kurie gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 9 pp. (pritaikytas)

⌦ Tos ⌫ išimtys suteikiamos Komisijos sprendimu ir galioja tame sprendime nurodytą laikotarpį bei jame nurodytomis sąlygomis. Baigusi tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

↓ 1225/2009

Jei laikomasi 11 straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų, išimtys taip pat gali būti suteikiamos pasibaigus tyrimui, lemiančiam priemonių išplėtimą.

Jeigu nuo priemonės išplėtimo praėjo daugiau nei vieneri metai, ir jei šalių, prašančių ar ketinančių prašyti suteikti išimtį, skaičius yra didelis, Komisija gali nuspręsti pradėti priemonių išplėtimo peržiūrą. Kiekviena tokia peržiūra atliekama pagal 11 straipsnio 5 dalies nuostatas, kurios taikomos peržiūroms pagal 11 straipsnio 3 dalį.

5. Jokia šio straipsnio nuostata netrukdo įprastu būdu taikyti galiojančių nuostatų dėl muito mokesčių.

14 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami tokia forma pagal nurodytą tarifą ir tokius kitus kriterijus, kurie yra išdėstyti šiuos muitus nustatančiuose reglamentuose. Be to, tokie muitai renkami nepriklausomai nuo kitų paprastai importui taikomų muitų, mokesčių ar rinkliavų.

Jokiam produktui nėra taikomi kartu ir antidempingo, ir kompensaciniai muitai, skirti atstatyti tą pačią padėtį, susidariusią dėl dempingo ar eksporto subsidijavimo.

2. Reglamentai, kuriais nustatomi laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai, o taip pat reglamentai arba sprendimai, kuriais priimami įsipareigojimai dėl kainų arba baigiami tyrimai ar procedūros, spausdinami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tokiuose reglamentuose arba sprendimuose, neįtraukiant konfidencialios informacijos, būtinai pateikiami susijusių eksportuotojų, jei įmanoma, arba valstybių pavadinimai, produkto aprašas, svarbių su dempingo ar žalos nustatymu susijusių faktų bei motyvų santrauka. Kiekvienu atveju žinomoms suinteresuotoms šalims išsiunčiamas tokio reglamento ar sprendimo nuorašas. Šios dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis* peržiūroms.

3. Specialios nuostatos, ypač dėl bendro kilmės sąvokos apibrėžimo, pateiktos Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92[11], gali būti priimtos pagal šį reglamentą.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 10 pp.

4. Atsižvelgiant į Sąjungos interesus, pagal šį Reglamentą nustatytos priemonės Komisijos sprendimu, laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros, gali būti laikinai sustabdytos devyniems mėnesiams. Komisija, laikydamasi 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros, gali pratęsti laikiną sustabdymą papildomam, ne ilgesniam kaip vienerių metų laikotarpiui.

Priemonės gali būti laikinai sustabdomos tik tada, jeigu rinkos sąlygos laikinai pasikeitė tokiu mastu, jog nėra tikimybės žalai atsinaujinti dėl tokio laikinojo sustabdymo, ir jeigu Sąjungos pramonės subjektams buvo sudaryta galimybė pareikšti tas pastabas ir į šias pastabas buvo atsižvelgta. Priemonių taikymas gali būti bet kada atnaujintas laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros, jeigu laikino sustabdymo priežastis išnyko.

↓ 1225/2009 (pritaikytas) →1 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 10 pp.

→1 5. Komisija, per tinkamą laiką informavusi valstybes nares, gali nurodyti muitinių institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones nuo tos registracijos datos. ← Importas pradedamas registruoti, kai ⌦ Sąjungos ⌫ pramonė pareikalauja ir pateikia pakankamų įrodymų tokiam veiksmui pateisinti. Registracija įvedama reglamentu, kuriame nurodomas tokio veiksmo tikslas ir, jei reikia, galimos turtinės prievolės suma. Registruoti importą privaloma ne ilgesnį kaip devynių mėnesių laikotarpį.

6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės atsiskaito Komisijai apie nagrinėjamųjų produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, o taip pat apie muitų, renkamų pagal šį reglamentą, sumas.

7. Nepažeisdama 6 dalies, Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės, kiekvienu konkrečiu atveju, teiktų informaciją, būtiną priemonių taikymo efektyvumui stebėti. Šiuo atveju taikomos 6 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Visiems duomenims, valstybių narių pateikiamiems pagal šį straipsnį, taikomos 19 straipsnio 6 dalies nuostatos.

---

[11] 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992 10 19, p. 1).

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 11 pp. (pritaikytas)

15 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su to reglamento 4 straipsniu.

5. Remiantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 5 dalimi, tais atvejais, kai siekiant patvirtinti galutines priemones pagal šio straipsnio 3 dalį arba nuspręsti dėl galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimo arba neinicijavimo pagal šio reglamento 11 straipsnio 6 dalį ⌦ taikoma ⌫ rašytinė procedūra, tokia procedūra nutraukiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo dauguma komiteto narių, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 1 dalyje. Kai rašytinė procedūra ⌦ taikoma ⌫ kitais atvejais, kai komitete buvo diskutuojama dėl priemonės projekto, tokia procedūra nutraukiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma. Kai rašytinė procedūra ⌦ taikoma ⌫ kitais atvejais, kai komitete nebuvo diskutuojama dėl priemonės projekto, tokia procedūra nutraukiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.

6. Komitetas gali svarstyti bet kokius Komisijos iškeltus klausimus, susijusius su šio reglamento taikymu arba paprašius valstybei narei. Valstybės narės gali prašyti informacijos ir keistis nuomonėmis komitete arba tiesiogiai su Komisija.

↓ 1225/2009 (pritaikytas)

16 straipsnis

Patikrinimo apsilankymai

1. Komisija, jei būtina, rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų dokumentus ir patikrintų apie dempingą ir žalą pateiktą informaciją. Nesant tinkamo ir laiku atsakymo, patikrinimo apsilankymai gali neįvykti.

2. Komisija gali atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, jei reikia, prieš tai gavusi nagrinėjamų įmonių sutikimą, pranešusi nagrinėjamos valstybės valdžios atstovams ir pastariesiems neprieštaraujant tyrimui. Kai nagrinėjamos įmonės duoda sutikimą, Komisija nedelsiant praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms įmonių, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.

3. Nagrinėjamoms įmonėms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama lankantis, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo, jau vykstant patikrai, prašyti išsamesnių duomenų gautai informacijai papildyti.

4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalių nuostatas, Komisijai padeda tų valstybių narių pareigūnai, kurios to prašo.

17 straipsnis

Atranka

1. Tais atvejais, kai skundo pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: arba tyrimui atrenkant tiktai pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

2. Galutinį sprendimą dėl šalių, produktų tipų ar sandorių atrankos pagal išdėstytas atrankos nuostatas priima Komisija, nors pirmenybė teikiama atrankai, atliekamai konsultuojantis su suinteresuotomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir sudaro galimybes gauti pakankamą kiekį informacijos per tris savaites nuo tyrimo pradžios, kad būtų galima atlikti tipišką atranką.

3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra ribojamas pagal šį straipsnį, individualus dempingo skirtumas vis dėlto nustatomas kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar importuotojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytą laiką, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar importuotojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.

4. Nusprendus atlikti atranką, tačiau kai kurioms arba visoms atrinktoms šalims nebendradarbiaujant, ir jei tai įtakotų tyrimo išvadas, gali būti atlikta kita atranka.

Tačiau jeigu ir toliau iš esmės nebendradarbiaujama arba jeigu nepakanka laiko atlikti naują atranką, taikomos atitinkamos 18 straipsnio nuostatos.

18 straipsnis

Nebendradarbiavimas

1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais.

Išsiaiškinus, kad kuri suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, į tokią informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais.

Suinteresuotos šalys įspėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

2. Atsakymo nepateikimas kompiuterinėse laikmenose nelaikomas nebendradarbiavimu, jeigu suinteresuota šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujamu būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.

3. Jeigu suinteresuotos šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis

visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaromos sąlygos per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Jei šie paaiškinimai laikomi nepakankamais, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys turi būti atskleistos ir nurodomos paskelbiant išvadas.

5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir nustatant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei reikalinga ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai: paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis; arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotų šalių gauta informacija.

Tokia informacija tam tikrais atvejais gali apimti aktualius duomenis, susijusius su pasauline rinka arba kitomis tipinėmis rinkomis.

6. Jeigu suinteresuota šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepiama susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai.

19 straipsnis

Konfidencialumas

1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pavyzdžiui, kadangi jos atskleidimas suteiktų žymų konkurencinį pranašumą konkurentui arba žymiai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją) arba kurią tiriamosios šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, turi būti valdžios institucijų naudojama konfidencialiai, jei tai pagrįsta.

2. Suinteresuotos šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima normaliai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma padaryti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas išdėstant priežastis, kodėl neįmanoma padaryti tokios santraukos.

3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, ir jeigu informacijos pateikėjas nenori atskleisti šios informacijos arba pateikti ją apibendrintu ar santraukos pavidalu, į tokią informaciją galima neatsižvelgti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami nepagrįstai.

4. Šis straipsnis netrukdo ⌦ Sąjungos ⌫ institucijoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, o ypač pagal šį reglamentą priimtų sprendimų priežasčių, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi ⌦ Sąjungos ⌫ institucijos, jeigu tai reikalinga tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus suinteresuotų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 12 pp.

5. Komisija, valstybės narės, įskaitant bet kurios iš jų pareigūnus, neatskleidžia jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas prašė naudoti konfidencialiai, be tokios

informacijos pateikėjo specialaus leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės, arba bet kurie vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Sąjungos arba valstybių narių institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame reglamente numatytus atvejus.

↓ 1225/2009

6. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tiktai tiems tikslams, kuriems jos buvo prašyta.

Ši nuostata netrukdo vieno tyrimo metu gautos informacijos naudoti, norint pradėti kitus tų pačių procedūrų tyrimus susijusius su nagrinėjamuoju produktu.

20 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujančios asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali reikalauti, kad joms būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo nustatytos laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių nustatymo, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.

2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti nustatyti galutines priemones arba baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių – ypatingas dėmesys teikiamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.

3. Reikalavimai galutinai atskleisti informaciją, kaip apibrėžta 2 dalyje, turi būti adresuojami Komisijai raštu ir gaunami, – jeigu taikomas laikinasis muitas, – ne vėliau kaip per mėnesį nuo paskelbimo apie tokio muito nustatymą. Jeigu laikinasis muitas nebuvo taikomas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytą laiką reikalauti galutinai atskleisti informaciją.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 13 pp.

4. Galutinė informacija atskleidžiama raštu. Tai atliekama deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos, kuo greičiau ir paprastai ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki 9 straipsnyje nurodytų procedūrų inicijavimo. Jei Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar aplinkybių, jie atskleidžiami kuo greičiau, atsiradus galimybei.

Atskleidimu nedaroma poveikio jokiam paskesniam sprendimui, kurį gali priimti Komisija, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas skirtingais faktais ir aplinkybėmis, jie atskleidžiami kuo greičiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinės informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tuo atveju, jei jie gauti per kiekvienu konkrečiu atveju Komisijos nustatytą laikotarpį, kuris yra bent dešimt dienų, deramai atsižvelgiant į klausimo skubumą. Jei turi būti atliktas papildomas galutinis faktų atskleidimas, gali būti nustatytas trumpesnis laikotarpis.

↓ 1225/2009 (pritaikytas)

21 straipsnis

⌦ Sąjungos ⌫ interesai

1. Sprendimas, ar dėl ⌦ Sąjungos ⌫ interesų reikia imtis veiksmų, turi būti grindžiamas ne vien tik vietinės pramonės, naudotojų bei vartotojų interesų pagrindu, bet visų interesų visumos įvertinimu. Prieš nusprendžiant, pagal šį straipsnį visoms šalims turi būti sudarytos galimybės išdėstyti savo nuomones pagal 2 dalį. Svarstant galimą sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti dempingo, sukeliančio žalą, prekybą iškreipiantį poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Priemonės, kurios nustatyto dempingo ir žalos pagrindu, negali būti taikomos, jei pagal visą pateiktą informaciją institucijos gali aiškiai nutarti, kad dėl ⌦ Sąjungos ⌫ interesų nereikia taikyti tokių priemonių.

2. Skundo pateikėjai, importuotojai ir juos atstovaujančios asociacijos, atstovaujantys naudotojai ir atstovaujančios vartotojų organizacijos per pranešime apie antidempingo tyrimo pradžią nustatytą laiką gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą institucijoms atsižvelgti į visas nuomones ir informaciją, sprendžiant, ar dėl ⌦ Sąjungos ⌫ interesų reikia taikyti priemones. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims sudaromos galimybės gauti tokią informaciją arba atitinkamas jos santraukas ir suteikiama teisė reaguoti į šią informaciją.

3. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti būti išklausytos. Tokie reikalavimai patenkinami, jei jie pateikiami per 2 dalyje nurodytą laiką ir juose nurodyta, kaip jie susisiję su ⌦ Sąjungos ⌫ interesais ir kodėl šios šalys turi būti išklausytos.

↓ 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 14 pp. (pritaikytas)

4. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per 25 dienas nuo tokių priemonių taikymo pradžios; kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.

5. Komisija išanalizuoja tinkamai pateiktą informaciją ir jos reprezentatyvumo mastą, o tokios analizės rezultatus ir savo nuomonę dėl jos esmės perduoda komitetui; tai sudaro pagal 9 straipsnį pateiktos priemonės projekto dalį. Komisija turėtų atsižvelgti į komitete pareikštas nuomones laikydamasi Reglamento (ES) Nr. 182/2011 sąlygų.

6. Šalys, kurios atliko 2 dalyje ⌦ nustatytus ⌫ veiksmus, gali reikalauti, kad joms būtų sudaryta galimybė sužinoti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama priimti galutinius sprendimus. Tokia informacija turi būti prieinama, kiek tai įmanoma, ir nedarant poveikio jokiam paskesniam sprendimui, kurį priima Komisija.

↓ 1225/2009 (pritaikytas)

7. Į informaciją atsižvelgiama tiktai tada, jeigu ji yra paremta faktiniais įrodymais, patvirtinančiais jos tikrumą.

22 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

⌦ Šis reglamentas netrukdo taikyti ⌫ :

a) bet kurių specialiųjų taisyklių, išdėstytų tarp ⌦ Sąjungos ⌫ ir trečiųjų valstybių sudarytuose susitarimuose;

b) ⌦ Sąjungos ⌫ reglamentų žemės ūkio sektoriuje ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 1667/2006[12], (EB) Nr. 614/2009[13] ir (EB) Nr. 1216/2009[14]. Šis reglamentas papildo išvardytuosius reglamentus ir nustato išlygas bet kurioms jų nuostatoms, trukdančioms taikyti antidempingo muitus;

c) specialiųjų priemonių, jeigu toks veiksmas neprieštarauja įsipareigojimams pagal ⌦ 1994 m. Bendrąjį susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos ⌫ GATT.

🡻 37/2014 1 str. ir priedo 22 p. 15 pp.

23 straipsnis

Ataskaita

1. Komisija, deramai atsižvelgdama į konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimus, kaip apibrėžta 19 straipsnyje, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai metinę ataskaitą dėl šio reglamento taikymo ir įgyvendinimo. Ataskaitoje pateikiama informacija apie laikinųjų ir galutinių priemonių taikymą, tyrimų baigimą nenustatant priemonių, pakartotinius tyrimus, peržiūras ir tikrinamuosius vizitus, taip pat apie įvairių organų, atsakingų už šio reglamento įgyvendinimo ir iš jo kylančių prievolių vykdymo stebėseną, veiklą.

2. Europos Parlamentas gali per vieną mėnesį nuo Komisijos ataskaitos pateikimo dienos pakviesti Komisijos atstovus į savo atsakingojo komiteto *ad hoc* posėdį pateikti ir paaiškinti bet kokius klausimus, susijusius su šio reglamento įgyvendinimu.

3. Komisija viešai paskelbia ataskaitą ne vėliau kaip praėjus šešiems mėnesiams nuo ataskaitos pateikimo Europos Parlamentui ir Tarybai dienos.

🡻 1225/2009 (pritaikytas)

24 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. ⌦ 1225/2009 ⌫ panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą, ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

---

12 2006 m. lapkričio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1667/2006 dėl gliukozės ir laktozės (OL L 312, 2006 11 11, p. 1).

13 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 614/2009 dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos (OL L 181, 2009 7 14, p. 8).

14 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1216/2009, nustatantis prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms (OL L 328, 2009 12 15, p. 10).

25 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*